

РЕШЕНИЕ

№ 122

гр. Поморие, 29.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПОМОРИЕ, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Димитър М. Димитров

при участието на секретаря Валентина Ат. Анджерлиева
като разгледа докладваното от Димитър М. Димитров Гражданско дело № 20212160100339 по описа за 2021 година

взе предвид следното.

Производството по делото е образувано по искова молба от К. Д. Д. от гр.Ахелой, чрез пълномощника и съдебен адресат адв.Д.К., против Р. СТ. Д. от гр.Поморие.

Ищецът твърди, че с ответницата са сключили брак на 07.06.2015 г., от който на 21.11.2015 г., е родено детето на страните – Д.К. Д., ЕГН *****. Сочи, че през първите няколко години бракът на страните бил стабилен, а съжителството им безпроблемно, но през последната година съпругата започнала системно да употребява наркотици и да negliжира семейните си задължения, на няколко пъти напускала семейното жилище, като след последната ѝ такава проява, на 13.03.2021 г., не се завърнала в семейството, въпреки настояванията на ищеца.

Според ищеца изложените обстоятелства довели до дълбоко и непоправимо разстройство на брака, поради което предявява иск с правно основание чл. 49, ал.1 СК, за развод, поради дълбоко и непоправимо разстройство на брака по вина на ответницата, както и съединени небрачни иски с правно основание чл.59, ал.2 и чл.143 СК, за предоставяне на ищеца на родителските права върху роденото в брака дете на страните – Д. и определяне местоживеенето му при бащата, определяне на режим на лични отношения на майката с детето, при параметри посочени в исковата молба и осъждане на ответницата да заплаща на детето месечна издръжка в размер 250 лв., считано от предявяване на иска до настъпване на законни причини за прекратяването или изменението на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска. Прави и искане с правно основание чл.53 СК, за възстановяване на предбрачното име на ответницата – С.. Претендира и разноските по

делото.

Исковата молба е приета за разглеждане от съда и препис от нея е връчен на ответницата, която в законоустановения в чл.131, ал.1 ГПК, срок е представила отговор.

Ответницата също иска развод, но твърди, че вина за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака между страните има ищеца, поради нереализиране от него на доходи, с които да издържа семейството, и свързаните с това обстоятелство финансови затруднения. Отрича твърдяната от ищеца употреба на наркотични вещества от нейна страна, на свой ред отправя такива твърдения за ищеца. Заявява, че причината да напусне семейното жилище е създадената от поведението на ищеца и разширеното семейство на последния – баща, майка, баба, нетърпима атмосфера, изразяваща се в ежедневни скандали, обиди и ругатни.

Предявява против ищеца насрещни искове за развод, предоставяне на родителските права по отношение детето на нея, определяне режим на лични отношения на бащата с детето и осъждане на ищеца да заплаща издръжка на детето. Също претендира съдебни разноски.

В съдебно заседание страните се явяват лично и се представлява от упълномощени процесуални представители – адвокати. Поддържат заявените претенции.

За да се произнесе по така поставения за разрешаване спор съдът се запозна подробно със становищата на страните и събраните по делото доказателства и като съобрази относимите законови разпоредби, прие следното.

Не се спори между страните, а и се установява от представеното по делото удостоверение за сключен граждански брак № 307/07.06.2015 г., издадено от община Бургас, че страните са съпрузи по силата на акт за граждански брак № 79/07.06.2015 г., на община Бургас, 5-то кметство.

По делото е представен заверен препис от удостоверение за раждане № 695/24.11.2015 г., издадено от община Бургас, от което се установява, че от брака си страните имат родено едно ненавършило пълнолетие дете – малолетният Д.К. Д., ЕГН *****.

По делото е представен социален доклад, изготвен от социален работник в дирекция „Социално подпомагане” гр.Поморие. Съгласно доклада страните по делото са разделени, като детето Д. е под надзор и обгрижване от страна на бащата, подпомаган от неговите родители В. Д. и Д. Д.. Здравните потребности на детето са задоволени, при нужда родителите са посещавали д-р Домусчиева, общопрактикуващ лекар в гр. Поморие, която в разговор със социалния работник е потвърдила, че за детето се полагат адекватни грижи, поставени са му всички имунизации по календар, детето е здраво, не боледува, като се изключат сезонните настинки, но по преценка на лекаря, към момента на последното посещение на детето, то е било в много тежко психоемоционално състояние, в пълен психически срив. Д. е записан в подготвителна група на детска градина „Теменуга“, гр. Ахелой, но по информация на директора на детското заведение от 09.08.2021 г., детето не е посещавало градината по неизвестни причини. В периода, в който детето е посещавало заведението, е било водено и вземано и от двамата родители, като Д. винаги е бил спокойно, чисто и спретнато дете. Детето обитава двуетажна фамилна къща, собственост на дядото по

бащина линия и неговата майка, като първи жилищен етаж е обитаван от бабата и дядото по бащина линия, а вторият етаж от бащата и детето, при отделен вход за всеки етаж. Жилището разполага с кухня, хол, спалня и детска стая, като от раздялата с майката, детето не иска да спи в неговата стая, а спи при баща си. Майката обитава ремонтиран апартамент в гр.Поморие, собственост на нейната баба по майчина линия, разполагащ с кухня и две стаи, като едната е обособена за детска стая. Кухнята разполага с хладилник, печка, пералня, диван, маса, кухненски шкафове. В едната стая има секция, диван, маса, телевизор. Детската е боядисана в подходящи цветове, разполага с единично легло, маса, стол, гардероб, ракла. Съгласно доклада съпругът К.Д. е самоосигуряващо се лице в „НС 495“ ЕООД гр.Ахелой, занимава се с риболов с кораб, както и реализира допълнителни доходи като електротехник. Съпругата Р.Д. работи на трудов договор в „Клуб ресторант 24“ гр. Поморие, като сервитьор и получава брутно о месечно възнаграждение в размер 800 лв. Подпомага се от ДСП – Поморие по чл.7 от ЗСПД, в размер на 40.00 лв. Констатациите в доклада относно трудовата заетост и доходите на страните се подкрепят от представените по делото трудов договор № 114/23.06.2021 г., сключен между ответницата, като работник и „Гого17“ ЕООД гр.Поморие, като работодател, удостоверения и декларация на самоосигуряващо се лице, изходящи от ищеца, в качеството му на едноличен собственик на капитала на „НС 495“ ЕООД, съгласно които за периода от м.септември 2020 г. до м.май на 2021 г., ищецът не е декларирал доходи, а за периода м.юни 2021 г. – м.август 2021 г., е декларирал такива в размер 1 418.18 лв. (118.18 за м.юни и МРЗ за останалите два месеца). И двамата родители заявяват силна емоционална привързаност към детето, съответна такава към тях от детето, но всеки от тях омаловажава привързаността към другия родител. Родителите декларират, че не биха възпрепятствали осъществяването на контакти на детето с другия родител, но нямат добра комуникация помежду си, не поддържат контакти, които да са в интерес на детето, което се отразява негативно върху психоемоционалното състояние на детето и в бъдещ период би довело до създаване на дефицити в поведението му.

По делото са представени медицински изследвания от 07.07.2021 г. и 25.11.2021 г., извършени в МДЛ „Лина“, съгласно които в предоставените от ответницата проби от урина не са изолирани наркотични вещества, както и такова от 27.08.2021 г., извършено в МДЛ „Д-р Тошкина“, съгласно което в предоставена от ищеца проба от урина не са открити наркотични вещества,

Видно от представеното по делото медицинско удостоверение № 645/30.09.2021 г., издадено от „ЦПЗ Проф.Д-Р Иван Темков“ ЕООД гр.Бургас, както и от представените епикризи, ответницата не се води на диспансерен отчет в лечебното заведение, лекувана е двукратно в същото през 2016 г. и 2021 г., с диагноза „Смесено тревожно-депресивно разстройство“.

Съгласно представения препис от епикриза от 15.03.2021 г., на „ЦПЗ Проф.Д-Р Иван Темков“ ЕООД гр.Бургас, ищецът също се е лекувал през 2021 г., в лечебното заведение със същата диагноза „Смесено тревожно-депресивно разстройство“.

По делото са изслушани показанията на С.А.Д. (съпруг на сестрата на ищеца), Д.Г.А. (познат на страните), К.Я. В. (без родствени връзки със страните по делото), Х.К.Я. (позната

на страните), Р.П.Ш. (баба на ответницата) и Г.К.Н. (без родствени връзки със страните по делото).

Св. Станислав Дуков в показанията си сочи, че познава отношенията между страните като семейство от създаването му, че родителите на ищеца са приели ответницата като част от собственото им семейство, помагали и на двамата, отношенията били нормални, но с течение на времето възникнали конфликти, най-често между ответницата и бащата на ищеца, в повечето случаи предизвиквани от ответницата. Заявява, че след раждането на детето на страните грижите за него били поети от бащата и неговата майка, с подкрепата на разширеното семейство, в това число свидетелят и съпругата му, като гледането на детето е било неглежирано от ответницата по неясна за свидетеля причина. Свидателят твърди, че ищецът винаги е работил и се е стремил да издържа семейството си, докато ответницата работила за няколко месеца. Заявява, че ответницата напускала дома си на три пъти, последният от които повече не се завърнала и не потърсила връзка с детето. Твърди, че причината за напускането на семейното жилище са проблеми с психичното здраве на ответницата, като за това бил разбрал от ищеца, а така също употреба на наркотични вещества от ответницата, като последната не е била гонена от дома си. Утвърждава, че страните са разполагали с необходимите материални условия за нормален живот, детето им изглеждало чисто, облечено и здраво, но твърди, че ответницата не му осигурявала пълноценно хранене. Твърди, че след раздялата на страните, след контакти с майката, детето било изнервено, отказвало да говори, искало да е само, не искало да отива при майка си.

В показанията си св.Д.А. твърди, че ответницата употребява наркотици, на което свидетелят бил очевидец. Отрича ищецът да е употребявал наркотици. Твърди, че след като употреби наркотици ответницата ставала нервна, изпадала в депресия, малтретирала детето на страните, удрайки го с ръка по дупето и по гърба. Заявява, че ищецът издържа семейството, купувал храна и дрехи на детето, плащал ток и вода.

Св. К. Вр. сочи, като директор на детската градина в гр.Ахелой познава страните по делото като много добро семейство. Твърди, че от постъпване на детето в детското заведение през 2018 г., винаги двамата са водили детето, но впоследствие между двамата са възникнали конфликти, като по мнение на свидетелката неразбирателствата се дължали на нежеланието на майката да живее в гр.Ахелой, както и на финансови претенции от страна на ответницата, които довели до раздялата на страните. Утвърждава конфликти между ответницата и служители на детската градина, във връзка с желание на майката да види детето си, като заявява, че ако ответницата е била временно възпрепятствана за това, то това се е дължало на приетите в детското заведение правила. Твърди, че не е възприемала действия от който и да е от родителите, представляващи омаловажаване ролята на другия родител, че детето на страните е било добре гледано и от двамата родители. Соци, че детето посещава детска градина, но през м.август на 2021 г. е било спряно от посещения със заявление от бащата.

Св. Х.Я. твърди, че познава страните от 2016 г., тъй като има дете на възрастта на собственото им дете. Соци, че в началото на семейните им отношения двамата много се разбирали, били непрекъснато заедно, но впоследствие между тях възникнали скандали,

които по удмите на ответницата били породени от бащата на ищеца и от безпаричие в семейството. Също твърди, че ответницата е напускала семейното жилище поради възникващите скандали, на които не издържала психически. Заявява, че не и е известно ответницата да употребява наркотици. Сочи, че когато са били заедно с ответницата, тя се е грижела добре за детето си. Твърди, че понастоящем ответницата живее и работи в гр.Поморие, правила е опити да се види с детето си, но и е отказвано от бащата, като единствената възможност за срещи била при условие, че същите се осъществяват в гр. Ахелой. Според свидетелката обитаването от ответницата жилище е годно за живеене и за отглеждане на дете, както и че не може да каже нищо лошо за бащата детето.

В показанията си св. Р.Ш. сочи, че в началото отношенията между страните били добри, но от една година възникнали парични проблеми, поради които свидетелката подпомагала финансово ответницата. Св.Ш. сочи, че разполага със собствен апартамент в гр.Поморие, който е предоставила за ползване на ответницата, и който разполага с условия за отглеждане на дете. Твърди, че ответницата е напуснала семейното жилище поради скандали, отправени обиди към ответницата от бащата на ищеца и от неговата баба. Заявява, че ищецът е отказал предложение двамата със съпругата си да заживеят в апартамента на свидетелката.

Св. Г.Н. сочи, че живее на семейни начала с лелята на ответницата. Твърди, че ответницата е споделила за семейни проблеми след напускането на семейното жилище, за което споделила, че е станало поради постоянен тормоз от страна на бащата на ищеца. Твърди, че ответницата е пребивавала два месеца при леля си и свидетеля, като в този период е извършен ремонт на жилището на св.Ш., за да разполага с необходимото за отглеждане на дете, в това число шпакловка, боядисване, инсталиране на уреди. Свидетелят сочи, че ищецът е отправял обиди към ответницата в провеждани между тях телефонни разговори след раздялата.

По делото е депозирано писмено становище по извършената съдебно-психологична експертиза и съдът е изслушал по реда на чл.59, ал.6, изр.второ СК, изготвилото становището вещо лице – психолог Т.В.-Русева.

В изследването си вещото лице е установило, че детето на страните е с нормален за възрастта интелект, трудно се концентрира, бързо се отказва, необходима е подкрепа от страна на възрастен, за да работи последователно върху поставена задача. Притежава логична и последователна мисъл и добра самооценка, но е емоционално лабилно, не умее да контролира емоциите и поведението си в адекватна за възрастта си степен. Детето е несигурно в преценката си кое е правилното поведение и как да не допусне грешка по отношение на двамата си родители, което е очаквано предвид малката му възраст и обстоятелството, че е поставено в ситуация на въвличане във война между родителите. Д. е привързан силно и към двамата си родители, зачита бащата, спокоен в присъствието му, търси физически контакт с него. Майката е внимателна и любвеобилна, отнася се спокойно и толерантно към детето, овладява поведението му, без да използва висок тон или натиск. Детето се стреми към непрекъснат близък физически контакт с нея, като при колебание или затруднение инстинктивно се сгуща в нея. Според вещото лице налице е близка

емоционална връзка между детето и майката, която трудно би могла да бъде изградена, ако тя не е присъствала в живота му в достатъчна степен, за да задоволи базисната потребност от доверителна привързаност през първата година от живота. Вещото лице дава заключение, че детето показва разбиране за конфронтацията и раздялата на родителите си и нежелание да бъде поставян в ситуация на избор между майка си и баща си, несъзнавано посочва мястото си на жертва на случващото се между възрастните и отговорни за неговото израстване хора (майката и бащата) и превръщането му в средство за воюване в процеса на определяне на надмощие между родителите.

По отношение на ответницата вещото лице сочи, че същата демонстрира бърза, логична мисъл, склонна е да анализира миналото, да търси причини за случилото се, но избягва осмисляне на нейни принос и лична отговорност, приемайки защитна позиция на жертва на обстоятелствата и отношенията на значими фигури – майка и, с която са имали сложни и трудни взаимоотношения, свекър и, който е в основата на конфликтите в семейството. Ответницата посочва, както и ищеца, че двамата са имали добри отношения, били са приятели, не са имали конфликти, а напрежението помежду им е произтича от родителите на ищеца, атмосферата в дома, „караници, обиди, псувни“, от които е очаквала и търсила закрила и подкрепа от ищеца, но последния е заставал на страната на баща си. Според вещото лице ответницата показва любов и нежност към детето си, описва грижите за него, като важна част от собственото си израстване. За ответницата майчинството е с основна роля в последните години от живота ѝ, а понастоящем е мотивирана да се справя все по-добре самостоятелно, като демонстрира гордост от промените, които е осъществила, ремонтирайки апартамента в който живее и желание да осигури развиваща среда за сина си, отчита важността и промяната, която предстои за детето след тръгването му на училище.

По отношение на ищеца вещото лице сочи, че той е под силно въздействие на тревожност, поведението му е подчинено на ниска самооценка, неувереност и подозрителност към околните. Прикрива истинските мисли и чувства, което може да се дължи на защитно поведение, свързано с избягване на негативна оценка и стремеж да се покаже в най-добра светлина. Подчинява самооценката си на трудовата си реализация. Както и ответницата твърди, че двамата са се разбирали добре, а конфликтите между тях започнали поради противопоставяне на съпругата с баща му. Не разпознава своя принос и абдикира от отговорност за разпада на връзката между двамата. В заключение вещото лице сочи наличието на неудовлетвореност у ищеца от постигането на житейски задачи по изграждане на семейство, което да отговаря на потребностите от взаимно доверие, любов и сигурност за партньорите и детето, трайно установени нагласи за външен локус на контрола и патернали отношения, зачитане и безкритично приемане ролята и вижданията на неговия баща, както и пасивна позиция, че случващото се в живота му не зависи от собствените му усилия, а се предписва на околните, при цялостна личностна структура на ищеца, подчинена на пасивност и липса на отстояване.

В обобщение вещото лице излага становище, че детето на страните има изградена базисна сигурност, че е обичано и прието и от двамата си родители, което е основа за неговата

позитивна самооценка, няма симптоми за хроничен травматизъм, но има предпоставки за развитие на синдром на родителско отчуждаване, тъй като детето е въввлечено в конфликта на родителите си, поставено е в невъзможност за изграждане и споделяне на автентични емоции към двамата родители и се намира в конфликт на лоялност към обгрижващия родител. Детето демонстрира желание да търси контакт и да общува с майка си, напрегнато е и ситуативно тревожно от неяснотата кога, къде, колко време може да има заедно с нея. Според вещото лице и при двамата родители се констатира незачитане и негативно отношение към другия, което несъзнавано има риск да се прехвърля върху детето, въпреки декларираната и от двамата значимост на родителските им функции. И двамата родители се нуждаят от подкрепа за развитие на родителския капацитет, като установеното дисквалифициране на майчината/бащината родителска фигура е емоционално въздействие, което показва слабости в тази област и на двамата. В интерес на нормалното развитие на детето е, то да може да живее в хармонични отношения с двамата си родители и да не се разкъсва от принудата за единствена принадлежност, предизвикана от единия родител за сметка на другия. Поради зависимостта и необходимостта от защита, децата се опират на този, с когото живеят, освобождавайки се временно и повърхностно от конфликта на лоялността, но ако родителите не се справят с негативните си емоции са налице предпоставки за поява на Синдром на родителско отчуждаване от страна на отглеждания родител.

Заключението на вещото лице се кредитира от съда изцяло, като пълно ясно и обосновано.

Предвид така установената фактическа обстановка – влошени отношения между страните, довели до фактическа раздяла, съдът прие, че е налице дълбоко и непоправимо разстройство на брака. Искът за развод следва да се уважи.

Що се отнася до вината за разстройството на брака, тя е на двете страни.

Съдът приема, че и двамата съпрузи не са изпълнили задължението си по чл.14 СК, за изграждане отношенията помежду им на основата на взаимно уважение, както и предписанието на чл.17 СК, чрез взаимно разбирателство и общи усилия и съобразно своите възможности, имущество и доходи да осигуряват благополучието на семейството, което в крайна сметка е довело до изпраждането от съдържание на брачната им връзка.

Недоказани по делото останаха твърденията на ищеца за противобратно поведение, даващо основание за извод, че вината за разстройството на брака е преобладаващо на ответницата.

Свидетелските показания в тази насока, в това число касателно negliжиране на грижите за семейството и употребата на наркотични вещества от ответницата, изхождат от една страна от предубедени и заинтересовани от изхода на делото роднини и познати на ищеца, а от друга страна се опровергават от представените по делото писмени доказателства – медицински изследвания.

От друга страна не е налице поведение на ищеца, обосноваващо преобладаваща вина за разстройството на брака. Несъмнено се установи по делото, че в голяма степен той е заел пасивно поведение при възникналите семейни проблеми, не е имал активна позиция за

тяхното разрешаване, но това му бездействие не е единствено обуславящо за разстройството на семейната връзка.

Упражняването на родителските права по отношение на роденото в брака дете на страните – малолетният Д., следва да се предостави на майката.

С Постановление № 1/12.XI.1974 г. на Пленума на ВС е обобщена съдебната практика по предоставяне упражняването на родителските права и са посочени обстоятелствата, които следва да се имат предвид от съда при решаване на спор за родителските права. Тези обстоятелства са родителските качества, интелектуални и материални възможности на всеки от родителите, връзката им с детето, възрастта и пола на детето.

Според настоящият съдебен състав в производството се установи, че преди раздялата на родителите и двамата са полагали адекватни родителски грижи, при липса на поведение към детето у когото и да е от двамата, копрометиращо в значителна степен родителският им капацитет, но се установи също така, че и двамата родители се нуждаят от подкрепа за развитие в тази област.

За детето, след раздялата на страните, са полагани необходимите грижи от ищеца, активно подпомаган от разширеното си семейство, но се установи по делото у бащата безкритично приемане ролята и вижданията на това разширено семейство, най-вече на неговия баща, която пасивна позиция, както и установеното незачитане на ролята на майката, според съда влошава в допълнителна степен родителския капацитет на ищеца.

От друга страна родителският капацитет на майката също се нуждае от развитие, но доказателствата по делото сочат, че същата притежава и е проявила в достатъчна степен необходимите качества да бъде отговорен и надежден родител и да се грижи за пълноценно развитие на детето, а понастоящем е мотивирана да се справя по-добре самостоятелно, за разлика от ищеца.

И при двамата родители са налице много добри условия за живот на детето, установени безспорно от социалният доклад и свидетелските показания.

След раздялата на родителите и двамата са проявили незачитане и негативно отношение към другия, както бе неколкратно посочено, и двамата се нуждаят от подкрепа за развитие на родителския им капацитет, като при отчитане на установените от вещото лице цялостна личностна структура на ищеца, подчинена на пасивност и липса на отстояване, както и при съобразяване на ниската възраст на детето, която предполага нужда от по-голяма майчинска грижа, според настоящата инстанция родителските права следва да се упражняват от майката, при която следва да е и местожителството на детето.

Следва да се определи от съда режим на лични отношения на бащата с детето.

Установи се по делото, че емоционалната връзка между бащата и детето не е нарушена, като е необходимо режима на лични отношения да гарантира съхраняването и развитието на тази връзка, тъй като извън всякакво съмнение е, че това е от полза за детето.

По делото не се събраха каквито и да е доказателства за поведение на ищеца и баща, което

да поставя в опасност живота и здравето на детето и да налага контрол при осъществяването на личните му отношения с детето.

Предвид горепосочената необходимост от съхраняване и развитие на връзката баща и дете, съдът намира, че следва да се определи режим на лични отношения на бащата с детето всяка първа и трета седмица от месеца от 18.00 ч., на петъчния ден до 18.00 ч. на неделния ден, с преспиване на детето в дома на бащата, като бащата ще взема и връща детето в дома на майката, един месец през лятото, когато майката не ползва платения си годишен отпуск, през Коледните празници на всяка четна година и през Новогодишните празници на всяка нечетна година.

Предвид изхода от спора по отношение на родителските права и местожителството на детето, установен по основание се явява предявения от ответницата иск за издръжка на детето.

Съгласно чл.142, ал.1 СК и чл.143, ал.2 СК, размерът на необходимата издръжка се определя в зависимост от нуждите на детето и възможностите на родителя, който я дължи, като родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си.

По силата на чл.142, ал.2 СК, минималната издръжка на едно дете е равна на една четвърт от размера на минималната работна заплата, която понастоящем е в размер 650 лв., поради което минималният размер на издръжката е 162.50 лв.

Предвид посочените законови предписания, за да определи размера на дължимата издръжка за детето съдът взе предвид на първо място неговите нужди.

Установи се по делото, че детето посещава детско заведение и има интереси, съответни на възрастта му, поради което и издръжката му изисква както разходи му за прехрана, облекло и др., необходими за задоволяване на битовите му потребности, така и такива във връзка с интелектуалното му развитие, като не се установиха специални нужди, свързани със здравословното състояние на детето или изключителни възможности, дарби и талант, определящи завишен размер на издръжката.

На следващо място съдът съобрази възможностите на родителите да дават издръжка. И двете страни са трудово ангажирани, макар и временно, но доходите им от труд не са високи, а не се установи те по друг начин да си осигуряват финансови средства, които да използват за издръжката на детето (от наем и др). Не се установи родителите да дължат издръжка на други деца или на други лица по чл.141 СК.

Ето защо и при съобразяване с конкретните обстоятелства по делото, както и с възможностите на родителите да дават издръжка съдът намира, че месечната издръжка за детето е в общ размер от 300 лв., като от тази сума майката следва да заплаща 120 лв., при съобразяване на обстоятелството, че в непосредствена нейна тежест са ежедневните грижи за отглеждане и възпитание на детето – т.7 от от ППВС № 5/1970 г. Останалата част от издръжката, а именно сумата от 180 лв., следва да се заплаща от бащата.

На основание чл.53 СК ответницата следва да възстанови предбрачното си фамилно име.

Предвид гореизложеното съображения и изводи на съда, неоснователни се явяват и като такива следва да бъдат отхвърлени исковете на ищеца за предоставяне на него на родителските права върху роденото в брака дете на страните, определяне на режим на лични отношения на майката с детето и осъждането и да заплаща на детето месечна издръжка.

Съгласно чл. 329, ал. 1 от ГПК, съдебните разноски по брачни дела се възлагат върху виновния или недобросъвестния съпруг, а когато няма вина или недобросъвестност или когато и двамата съпрузи са виновни или недобросъвестни, какъвто е и настоящия случай, разноските остават в тежест на всяка от страните, така както са ги направили. Ето защо исканията и на двете страни за разноски следва да бъдат отхвърлени.

При предявяването на исковете е внесена държавна такса за производството в размер на 25 лв., като съдът намира, че в тежест на страните не следва да се възлага допълнителна държавна такса до размера по чл.6, т.2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, от 50.00 лв.

В тежест на ищеца следва да се възложи и държавната такса за присъдената издръжка в размер 259.20 лв.

На основание чл.242 ал.1 ГПК съдът следва да постанови предварително изпълнение на решението в частта му, с която е присъдена издръжка.

Мотивиран от изложеното Районен съд – Поморие

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА БРАКА между К. Д. Д., ЕГН *****, с адрес гр.Ахелой, общ.Поморие, ***, със съдебен адресат в гр.Бургас адв. Д.К. и Р. СТ. Д., ЕГН *****, с адрес в гр.Поморие, кв. ***, със съдебен адресат в гр.Бургас адв.Б.Д., сключен с акт за граждански брак № 79/07.06.2015 г., на община Бургас, 5-то кметство, поради настъпилото в него дълбоко и непоправимо разстройство.

ОБЯВЯВА, че вина за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака имат двамата съпрузи.

ПРЕДОСТАВЯ на майката Р. СТ. Д., ЕГН *****, упражняването на родителските права по отношение на роденото от брака ненавършило пълнолетие дете на страните – малолетният Д.К. Д., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ МЕСТОЖИВЕЕНЕТО на детето Д.К. Д., ЕГН *****, при майката Р. СТ. Д., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ РЕЖИМ НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ между бащата К. Д. Д., ЕГН *****, и детето Д.К. Д., ЕГН *****, както следва: всяка първа и трета седмица от месеца от 18.00 ч., на петъчния ден до 18.00 ч. на неделния ден, с преспиване на детето в дома на бащата, като бащата ще взема и връща детето в дома на майката, един месец през лятото, когато майката не ползва платения си годишен отпуск, през Коледните празници на всяка

четна година и през Новогодишните празници на всяка нечетна година.

ОСЪЖДА К. Д. Д., ЕГН *****, да заплаща на детето Д.К. Д., ЕГН *****, чрез неговата майка и законен представител Р. СТ. Д., ЕГН *****, месечна издръжка в размер 180 лв. (сто и осемдесет лева), считано от влизане в сила на настоящото решение и занапред до настъпване на законни причини за изменението или прекратяването на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска.

ПОСТАНОВЯВА след влизане в сила на това решение Р. СТ. Д., ЕГН *****, да възстанови и носи предбрачното си фамилно име С..

ОТХВЪРЛЯ исковете на К. Д. Д., ЕГН *****, против Р. СТ. Д., ЕГН *****, за предоставяне на ищеца на родителските права върху роденото от брака малолетно дете на страните Д.К. Д., ЕГН *****, определяне на режим на лични отношения на майката с детето и осъждане на Р. СТ. Д. да заплаща на детето месечна издръжка в размер 250 лв., считано от предявяване на иска до настъпване на законни причини за прекратяването или изменението на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска.

ОСЪЖДА К. Д. Д., ЕГН *****, да заплати на държавата по сметка на РС – Поморие, сума в размер 259.20 лв. (двеста петдесет и девет лева и двадесет стотинки), представляваща държавна такса за присъдената издръжка.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на страните за присъждане на разноски по делото.

ПОСТАНОВЯВА предварително изпълнение на решението в частта му, с която е присъдена издръжка.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ОС – Бургас в двуседмичен срок от съобщението.

Съдия при Районен съд – Поморие: _____